

(Lovforslag nr. L 67. Fremsat 4/12 79. Første behandling 7/12 79. Betænkning 17/12 79. Anden behandling 19/12 79. Tillægsbetænkning 19/12 79).

Der var stillet 5 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Aase Olesen (RV):

Ved anden behandling afviste det radikale venstre retsforbundets ændringsforslag om en generel grundskyld på 11 promille. Jeg skal ikke gentage begrundelsen her, hvor retsforbundet nu er gået ned på 7 promille. Det radikale venstre vil stemme imod ændringsforslagene nr. 1-5.

Jeg gør samtidig opmærksom på, at vi understreger, at vi agter at fastholde regeringen på det løfte, vi fik under førstebehandlingen om det langsigtede indgreb mod jordprisstigninger på al jord.

Rahbæk Møller (SF):

Socialistisk folkeparti har megen sympati for retsforbundets ændringsforslag. Vi mener, det er meget påkrævet at gennemføre en jordreform, men hånden på hjertet, det er ikke helt forsvarligt at gennemføre en så omfattende reform som ændringsforslag til et lovforslag med et helt andet formål. Derfor vil vi undlade at stemme.

Ib Christensen (DR):

På det fremskredne tidspunkt skal jeg fatte mig i yderste korthed: Under anden behandling havde vi lejlighed til at diskutere de samme ændringsforslag. Ændringsforslagene er stillet igen for at give regeringen og tingets øvrige partier endnu en chance for at gøre det, som mange kalder en særskat, til en generel beskatning.

Hvis man mener fra et flertals side – og det gjorde man åbenbart ved afstemningen sidste gang – at 11 promille er for høj en promillesats for en statsgrundskyld og også for en generel statsgrundskyld, kunne det jo

tænkes, at et større antal partier ville mene, at 7 promille kunne være passende for en generel statsgrundskyld.

Jeg vil gerne sige, også til SFs ordfører, hr. Rahbæk Møller, at indtil 1965 havde vi faktisk i Danmark en statsgrundskyld på omtrent det niveau, som der her er tale om, nemlig på 0,6-1 pct. Derfor synes jeg nok, man må sige, at SF er blevet umådelig beskedent i sine reformkrav, når man synes, at det er alt, alt for overvældende at udvide en landbrugsgrundskyld til en generel grundskyld med en provenustigning fra 250 mill. kr. til godt 1,3 mia kr.

Når man tænker på, hvilke andre skatte- og afgiftslove dette folketing med lynets hast kan vedtage og til hvilket provenu, synes det mig, at dette sandelig er en meget konservativ indstilling til en reform på dette område.

De samme bemærkninger har naturligvis adresse til det radikale venstres ordfører, der altid er tilhænger af, at jordreformen inddrager arbejdsfri gevinster og grundskyld – bare ikke når det kommer til afstemninger i folketingsalen.

Dette skal ses i sammenhæng med, at vi primært ønsker, at merprovenuet bruges til en forhøjelse af personfradraget, der herved kan forhøjes med 800 kr. pr. person, men hvis man vil anvende merprovenuet til en statsfinansiell stramning, som kunne være aktuel efter helhedsløsningens nye udgave, kan vi selvfølgelig også snakke om det.

Videre er der efter den nye helhedsløsning det forhold, som jeg også gjorde opmærksom på ved anden behandling, at fagbevægelsen har fået sit krav om økonomisk demokrati fejlet totalt af bordet, hvad vi ikke beklager, når det drejer sig om lovgivning, fordi vi ikke mener, at lovgivningsmagten skal bestemme over lønninger, priser, avancer og medejendomsret. Men det er altså rent faktisk sket. Det næststærkeste, der er fremført fra fagbevægelsen, er ofte det stærkeste; det er indgreb mod de arbejdsfri gevinster på jord og anden fast ejendom. Her er der altså en chance til at imødekomme fagbevægelsen som kompensation for den hårde lønpolitik, der stadig væk ligger i regeringens tvangsindkomstpøolitik, som den her er blevet vedtaget i folketinget i aften.

Til sidst vil jeg sige, at alle de mange partier – venstre, konservative, fremskridtspartiet, det radikale venstre, centrum-demokrater-